

כד:

עין משפט
נר מצוה

ב' א מ"י פ"ב מהל' י"ט
 הלכה ח טושיע א"ה
 סי' תלז סעיף ג:
 ב' א מ"י פ"ב מהל' י"ט
 הלכה י' סתם א"ה
 טושיע א"ה סי' תקטו
 סעיף א' נה וק"י ססה
 סעיף ג' ח:

אין צדין פרק שלישי ביצה

אלה בבורי דאדימ' וכו'. דודאי נגדו מערב י"ט וקרי ליה בני יומן כך פרש"י ולא הריהו דפשיטא דמומין לטלטל ואמרי דבדרי הכל ושמע ללא אחי אלא כרנ גמיליל דממיר ספק מוכן לכן נראה לי דאין ודאי שהוא מערב י"ט אלא ספק וישאמא אחי כרנ גמיליל דממיר ספק מוכן:

לערב אסורין בדרי שיעשו:

שוחמין מן הנגרי בוי

ו"שוחטין מן הגנרין ביו"ט אבל לא מן הרשות
 וזמן המכמורות רבי שמעון בן אלעזר אומר
 "בא ומצאן מקולקלין מערב יום טוב בידוע
 שמעבר יום טוב נצודו ומותרין בא ומצאן
 מקולקלין ביום טוב בידוע שביום טוב נצודו
 ואסורין הא גופה קשיא אמרת בא ומצאן
 מקולקלין מערב יום טוב בידוע שמעבר יום
 טוב נצודו טעמא דבא ומצאן מקולקלין
 הא ספיקא אסורין אימא סיפא בא ומצאן
 מקולקלין ביום טוב בידוע שביום טוב נצודו
 טעמא דבא ומצאן מקולקלין הא ספיקא מערב
 יום טוב נצודו ומותרין הכי קאמר בא ומצאן
 מקולקלין מערב יום טוב בידוע שמעבר
 יום טוב נצודו ומותרין הא ספיקא נעשה כמי
 ששנצודו ביום טוב ואסורין אמר רב יהודה
 אמר שמואל הלכה כרבי שמעון בן אלעזר:
 ואמר מותרין חכ"מ מותרין למאי רב אמר
 מותרין לקבל ולוי אמר מותרין באכילה אמר
 רב "לעולם אל ימנע אדם עצמו מכות
 המדרש אפילו שעה אחת דאנא ולוי הוינן
 קסמיה דרבי כי אמרה להא שמעתא באורחא
 אמר מותרין באכילה בצפרא אמר מותרין
 לקבל אנא דהואי בי מדרשא הדרי בי לוי
 דלא הוה בי מדרשא לא הדר ביה מיתיבי
 נכרי שהביא דורון לישראל אפילו דגים
 המפולטין ופירות בני יומן מותרין בשלמא
 למ"ד מותרין לקבל שפיר אלא למאן דאמר
 מותרין באכילה פירות בני יומן מי שרו
 באכילה ולמעמך פירות בני יומן מי שרו
 במטלטל אלא ככוורי דאדימי ופירי דכבישי
 בירקא עסקינן ואמאי קרי להו בני יומן
 שהיו כעין בני יומן אמר רב פפא הלכתא
 נכרי שהביא דורון לישראל ביום טוב
 אם יש מאותו המין במחובר אסור
 ולעבר נמי אסורין בכדי שיעשו ואם אין
 מאותו המין במחובר תוך התחום מותר

שאלו צמיו במחבור חוץ לתחום אסורין מן התחום מותרין ורי-
פירש שאין צמיו במחבור הבא מחוץ לתחום לא צמין כדי שיעשו
גדלה התמירו אלא בדבר שנעשה בו מלאכה דה"ג הקילו שמתר-
בשאלא אחר אפילו ב' ציוס וקשה לרבי' יהודה לדברמין פקד
שאלא (שם דף קנ"א: וס') הביאו חלילים לתחם מחוץ לתחום
לא יספוד בהן עד מולאי' א"י'ס טוב ומשמע החס כבדי
שיעשו יש לומר דשמי' החס דלחושא טפי מילתא דהכל יודעין
שהובאו בשבילו ואיכא למגור טפי ויש חלוק בין מה לדברים אחרים
בדמרת החס ע"ה קבר לאביו ב"ש או יקבור בו עולמית אע"י
לדברים אחרים מותרים כבדי שיעשו אחר שבת או אחר י"ט
ואומר הר"ר שמואל מאיביר"א דסקק חוץ לתחום מותר והביאו ראיה
מירובין (דף קנ"ה:) גבי מילא שבינא מילעל בלע"י וכו' וקאמר
דהוי ספק אם בלא חוץ לתחום ("ויספא דבריימא לקולא ורבי' יהודה
היה אוסר במחבור וצריכה א"י' לא הביאו בשבילו שאלא קר בשבילו
או בשבילו נכרי אחר ולא משמע כן גבי מרחצת בשבת דשרי (שם
דף קנ"ה) הובילו ואיכא נכרים בעיר ואין סביר לחלק בין דבר חליה
לדבר אחר ואומר הרר"ר ד"ש שט' להיות בה' בשבת ובע"ס או
לבה' בשבת וכן' בשבת כבד ציוס שחול שרי ליוס שיעשו ולא צמין
ההרואי לעשה' דשני ימים קודם לא שייך שמא יאמר לגבוי א"י'
להחמיר בדבר ("ובכדי שיעשו דלמך לפי' החוס' כדי שיעשו ויובאו
ממקום שד' אותם גם י' לפקק אם הביאו קופה מלאה פירות
אם צריך להמתין כדי שילקטו בלדס אחד או בכמה בני אדם):
הבא

הבא

רבינו חננאל

[illegible]

מן כיבדים לפי שנאזדים ועומדים.
והצריצין לשמות החיות שם קרי להו
נלא חיה במאודמו ספק נגוד היום
למקום שהיו פרוסים והן באורך
יל או חצי מיל וכשהיה נופלת בראשו

אחד ממין שמתפרקת ומתנתקת
אלה המלודות מתקלקלות כולן וראשו
שני נתק ממקום שנתק וסימן
ואלו שיש חיה בראש האחר:
תקלקלו ביום טוב. ע"כ הכי משמע
ודאי נתקלקלו ביום טוב וכגון שצדקן
שחשבה ולא היו מקולקלין ועכשיו

קולקלן ולהכי פריך הא גופה קשיא:
ג. טעמא דבא ומאן הא ספק אסור
די קאמר כו'. ויכלה חדא מילתא
 דא בא ומאן שנתקללו מערב יום
 וזו בידוע שמערב יום טוב נאדו
 וס' יא לחוש ולומר שנתקללו ביום

יוב כגון שלא בא ומאן מאתמול
קולקלין הרי הן כאילו ידוע שביים
יב נדודו: הלכך כר' שמעון. דאמר
פסק מוכן אסור והיכא דבא ומאן
קולקלין מאתמול יש לסמוך דנדודו
בשעור יום: לקבל. בטלטול דכולי

אז לא אחמור בספק מוכן להסרו
לשטובל אבל באכילה לא שרינה רבן
מליאל: ולוי אמר מוסרין באכילה.
אמר רבן גמליאל. ולא דקדירא לרב
וי כותיה אלא מלמיה הוא דמפרשי:
סולמים. לחיס אמר בלעז:

והא על כרחך רבן גמליאל
 דמיקל: **שפיר**. ואע"ג דלאו ספק
 אלא ודאי מוקצה איכא למימר
 ממחיר בטלוול. ולקמן פריך עלה
 רבות בני יומן בטלוול מי שרי נהי
 מיהל רבן גמליאל בספה מוכו בודאי

אזני מוכן מי מיקל: אלא בכורי
אדומים. אדומים שלם גם ליתן
אדומים שחם לחייהן שזדקין
ותן שם: ופירי רכביש בירק.
שלקטום טמזום מיד בירק שלם יצח
לחונן רכביש טמזון כמו רישא

בשאל (חולין דף קסג.) והני ודאי
יבין וינהו לדיכרין שמעייט הן
לשמועין לדע"ג דדמו לבני יומן לא
ישיען למראית העין. ורבותי פירשו
דחור לחדמי מנותחין הן כמו אדמיי
דקדום (י"ג דף ק"ח) והשאל ילי

והוא כמין במחבר אסורין. משום
מקשה בגדיגרות ולמקום ומחבר
קטן מאתמול אקנייהו מדעתיה ולא
נכרי: ולא ערב אסורין כדאי שישעו.
והא דקאמר ולערב אסורים כדאי
חילו לערב ראשון וכו' אסורין ליל

הוא ומוותרן ממה נפשך אם הלידה
נשאו ואם קדש הוא נמצא שנלקטו
בת הרבה מההוא בר טעיה דעירובין
ומתרת בזה (נשיל דף ד:) אלתא האחד
ויתיי לשאלו את פי רבי' יעקב
הא דמבטלנן וזה לו דבר משני

את רבי יצחק הלוי שהוא חסר
שי עירו כמותי וגם הלכות גדולות
הועיל לי הדבר וכל טעמו אינו
יפה הראייה לעשה קאמר ואני
שיעשו משום שמה היום היה
האמר לך יורד של מי אחריו

[illegible]

Tél. FR : 01.80

מסורת הש"ס

(א) ותיספחא פ"ג, (ב) וסבת
פג, (ג) אלתא לערב
הראשון כ"ל, (ד) ולעיל ח, (ה)
עין רש"א, (ו) וספק
דנריהם להקל כ"ל, (ז)
גליון וער מהר"ם.

גדלות הב"ח

(א) היום ד"ה ולעצב כו'
אם היה היום חול הרי
בחול נלקטו ואם היה היום
קדש: (ב) בא"ד והגאונים
אימרינן עד מלאי י"ט שני
כ"ל וחיבת ליל נחמק:

לעזי רש"י

אמ"י [מושטיד"א].
לחיים, טריים, גרמיים
[גרמיים"א], וורס (עיר
כמעט גרמניה).